

Stel een entertainmentadvocaat een branchegerichte vraag en je krijgt niet zelden een uitgebreid antwoord, waarin gemakshalve ook een paar deelonderwerpen worden aangesneden, waar jij nog niet eens aan had gedacht. Zes stellingen voorleggen aan even zoveel gewaardeerde advocaten kan dus gemakkelijk leiden tot een lijvig proza. Zeker als een van de onderwerpen de eigen vergoeding betreft.

DOOR EWALD VAN LIEMPT

ENTERTAINMENTRECHT VEREIST MEER SPECIALISMEN

Pleiten voor vermaak

- Kantoren moeten steeds vaker pitchen
- Beperkt aantal rendabele niches
- Raadsman te duur voor kleine partijen

Aan het woord zijn: Margriet Koedooder (De Vos & Partners), Evert van Gelderen (De Gier | Stam & Advocaten), Eric Keyzer (Allen & Overy LLP en Keyzermedia), Tom Ensink (Ploum Lodder Princen), Christiaan Alberdingk Thijm (SOLV), Radboud Ribbert (Ribbert Advocaten)

De Nederlandse Orde van advocaten verbiedt een 'no cure no pay'-systeem en tegelijkertijd komen uurtarieven van € 500 (exclusief BTW) per uur voor.

1. Vanuit het standpunt dat de juridische dienstverlening voor iedereen toegankelijk en dus ook betaalbaar moet blijven, kan gesteld worden dat de huidige uurtarieven van advocaten veel te hoog zijn.

Alberdingk Thijm is het eens met de stelling. "Binnen de gespecialiseerde advocatuur van media- en entertainmentrecht worden hoge tarieven gehanteerd als gevolg van marktwerking. Ons eigen kantoor heeft vanaf 2000 de tarieven jaarlijks verhoogd zonder één klant te verliezen. Wij begonnen met €170,- per uur en inmiddels reken ik €305,- per uur, maar daarmee zijn wij in vergelijking met andere specialisten in ons vakgebied nog betrekkelijk goedkoop.

Het gevolg van zulke hoge tarieven is dat een hoop (kleine) partijen een advocaat simpelweg niet meer kunnen betalen. Maar als we onze tarieven verlagen, kunnen wij onze vaste cliënten niet meer bedienen door de enorme toestroom.

Net als andere kantoren doen wij weleens een zaak met een bijzonder maatschappelijk belang pro deo of met korting. Daarnaast hebben we de Clinic (zie www.clinic.nl) opgericht; een gespecialiseerde rechtswinkel, gerund door Master-studenten in hun eindfase, waar particulieren en het kleinbedrijf terecht kunnen voor vragen."

Christiaan Alberdingk Thijm: "Inkorten die beschermingsduur!"

Van Gelderen vindt het logisch dat hoog gekwalificeerde en gespecialiseerde advocaten een hoger uurtarief hanteren dan de advocaat op de hoek. "Je betaalt bij de Librije, die werkt met een topkok, ook meer dan bij het restaurant met de gele M. De betaalbaarheid van een advocaat draait echter niet alleen om het uurtarief, maar natuurlijk ook om hoeveel uur een advocaat steekt in de betreffende zaak. Een ervaren specialist zal in de regel een specifieke entertainmentzaak sneller uitvoeren dan een collega, die zich nog helemaal moet inlezen.

Mijn cliënten hebben geen probleem met het uurtarief, maar ze willen wel duidelijkheid. Dus krijgen ze een zo helder mogelijke prijsopgave en soms een vaste totaalprijs."

Koedooder: "Volgens mij doen vooral de kleinere advocatenkantoren er alles aan om te zorgen dat juridische dienstverlening betaalbaar blijft. Met lagere ledentarieven voor bepaalde vak- of beroepsorganisaties, goedkopere quickscan-tarieven, gratis advies voor vakbondsleden en binnenkort zelfs een rechtswinkel voor vragen op het gebied van technologie, media en communicatie. Ook is het eerste kennismakingsgesprek van een half uur met een advocaat vaak gratis. En in IE-zaken kunnen tegenwoordig de volledige proces- en advocaatkosten worden teruggekregen van de verliezende partij. Uniek in Nederland." Koedooder studeert nog op beloningsvormen als fixed fees, abonnementensystemen en vergoeding naar waarde van de zaak.

Net als Koedooder vindt **Ribbert** dat de juridische dienstverlening voor iedereen toegankelijk en betaalbaar moet blijven, maar dat betekent volgens hem niet automatisch dat de tarieven te hoog zijn. "Mijn kantoor hanteert, afhankelijk van de ervaring van de advocaat, verschillende tarieven. Deze staan op onze site www.ribbon.com. Daarnaast krijgt een cliënt bij aanvang, voor zover mogelijk, een nauwkeurige begroting, opdat hij of zij vooraf een redelijke inschatting kan maken van kosten en opbrengsten."

“Een monopolist wordt op geen enkele manier geprikkeld om zijn bedrijf efficiënt te voeren”

Ook **Keyzer** nuanceert: "Het gaat er vooral om dat de cliënt waar voor zijn/haar geld krijgt en dat de verhouding tussen belang en kosten in het oog wordt gehouden. Praktische, efficiënte, doelgerichte advisering tegen een prijs die recht doet aan de waarde van het advies, daar sta ik voor."

Ensink pareert: "Deze stelling is helaas van alle tijden. Daar staat tegenover dat cliënten mondiger en prijsbewuster worden. Vooraf wordt een budget bepaald en je wordt geacht je daar in beginsel aan te houden. Mijn kantoor moet daarnaast steeds vaker pitchen. Overigens valt mij daarbij op dat het niet alleen om uurtarieven gaat, maar eerder om een goede verhouding tussen prijs en kwaliteit, service en snelheid."

2. Hoewel de toevoeging van het begrip 'entertainment' enige duiding geeft aan het terrein waarop de advocaat of het kantoor zich focust, is echte specialisatie (auteursrecht, merkenrecht, mediarecht, etc.) de enige optie voor een bedrijfsmatig gezonde toekomst.

Ensink is het daar niet mee eens. "Entertainmentadvocatuur is een sectorspecialisatie. Zogenaemde vakspecialisatie zegt de meeste cliënten niks, maar soms heb je zo'n vakspecialist echt nodig. Een goed kantoor heeft dus zowel sectorspecialisten als vakspecialisten in dienst."

Keyzer gelooft al jaren in een industriesectorbenadering en daar past het woord 'entertainment'- of 'media-advocaat' heel goed bij. "Je moet als advocaat permanent voeding houden met de ontwikkelingen in de bedrijfssectoren waarin je cliënten actief zijn. Natuurlijk hoort daarbij ook een uitstekende kennis en beheersing van de relevante rechtsgebieden, maar ik zie mijn toegevoegde waarde vooral ook in mijn jarenlange ervaring in de entertainmentsector."

Ook **Ribbert** onderschrijft de stelling. "Er gebeurt veel op juridisch vlak op het gebied van merkenrecht, auteursrecht en mediarecht. Wil je dat allemaal goed kunnen bijhouden, dan is een zekere mate van specialisatie noodzakelijk. Maar het aantal rendabele niches is beperkt, dus doorspecialiseren kan riskant zijn."

In de ogen van **Koedooder** is specialisatie in bijvoorbeeld uitsluitend auteursrecht ouderwets. "Vroeger was de advocatuur opgedeeld in juridische disciplines als arbeidsrecht, ondernemingsrecht, faillissementsrecht, etc. Maar een klant in de entertainment- of mediasector moest dan zijn/haar verhaal steeds weer aan een andere advocaat van een andere sectie uitleggen. Daarom zijn in de afgelopen jaren nichekantoren ontstaan zoals dat van mij. In

creatieve sectoren zoals de entertainmentbranche zijn de betreffende advocaten in elk geval óók specialist in het auteursrecht en op andere relevante IE-terreinen. Maar bijvoorbeeld ook in het verbintenissenrecht; de meeste rechten worden immers in contracten geregeld."

Alberdingk Thijm stelt dat onze maatschappij in hoog tempo verjuridiseert en de hoeveelheid rechtszaken, wetgeving en Europese richtlijnen op deelgebieden alleen maar toeneemt. "Daarom hebben wij ons gespecialiseerd in een beperkt aantal relevante rechtsgebieden voor de sectoren technologie, media en communicatie. Wij doen dus geen arbeidsrecht of ondernemingsrecht. Het is natuurlijk best mogelijk

Tom Ensink: "Bibliotheken digitaliseren niet uit angst voor auteursrechtclaims."

dat je als kantoor een 'algemene praktijk' voert voor een bepaalde branche en je cliënten bedient op uiteenlopende juridische gebieden. Dan ben je een soort huisarts, die veel weet van verschillende rechtsgebieden, maar bij specifieke problemen moet doorverwijzen naar een echte specialist. Dat gebeurt echter helaas niet altijd."

Het Wetboek van Entertainmentrecht bestaat volgens **Van Gelderen** niet. "Entertainmentrecht is een samenraapsel van rechtsgebieden. Een entertainmentadvocatenkantoor kent de branche en heeft alle specialisaties in huis waar een entertainmentondernemer om vraagt. Wij hebben daarom advocaten met specifieke (sub)specialisaties als Intellectueel Eigendom, ICT-recht, Arbeidsrecht en Productregelgeving. En voor een (deel)onderwerp waar wij niet voldoende verstand van hebben, verwijzen wij door naar een gespecialiseerde advocaat. Ik houd namelijk niet van doe-het-zelven buiten mijn werkgebieden."

3. Dat EU-mededingingscommissaris Neelie Kroes zich nu actief bemoeit met de monopoliepositie van de auteursrechtenorganisaties is volkomen terecht, want dat resulteert in een prijsgunstig effect voor gebruikers. Als Buma/Stemra vervolgens klaagt dat de meerderheid van de rechten voor populaire muziek dan straks zal belanden bij 'drie of vier concurrentievervalsende muziekkolossen', is dat onzin.

Van Gelderen acht het "niet onaannemelijk dat er een aantal grote muziekkolossen ontstaat, maar op concurrentievervalsing zal streng moeten worden gelet. Het verhogen van de concurrentie tussen auteursrechtorganisaties zou niet alleen kunnen leiden tot een andere prijsstelling, maar ook tot grotere flexibiliteit op het gebied van de aanmeldingsvoorwaarden voor rechthebbenden. Die hebben namelijk steeds meer behoefte aan een pakket op maat." ►

Voor **Alberdingk Thijm** leidt concurrentie tussen collectieve rechtenorganisaties niet automatisch tot betere tarieven. "Bij Buma is nu bijvoorbeeld het volledige Nederlandstalige repertoire aangesloten. Wanneer mensen als John Ewbank, die de meeste liedjes voor Marco Borsato heeft geschreven, naar een andere rechtenorganisatie gaan, blijft Buma zitten met alle tekstdschrijvers en componisten die minder goed presteren."

"Volgens de marktwerking zouden hun tarieven dan dalen. Maar als hun collectieve rechtenorganisatie helemaal geen bestaansrecht meer heeft, kunnen die minder populaire schrijvers nergens meer terecht. Om de effecten van concurrentie tussen rechtenorganisaties goed te kunnen beoordelen, moet je eigenlijk econoom zijn, geen jurist."

Keyzer vindt "het vrije verkeer van diensten een verworvenheid binnen de EU en ook de collectieve rechtenorganisaties moeten daar aan geloven. Zeker in een niet meer territoriaal te compartimenteren digitale distributiewereld is de behoefte aan central licencing aan afnemerszijde en vrije keuze aan rechthebbendenzijde zo groot geworden, dat Brussel geen andere keuze heeft dan de nu ingeslagen weg te volgen."

Volgens **Koedooder** is EU-bemoeienis met collectieve rechtenorganisaties op zichzelf terecht na de concurrentieverstorende gedragingen van deze organisaties. Maar gunstiger prijzen zijn nog te bezien. "Als 'major' X straks haar digitale rechten mag onderbrengen bij rechtenorganisatie Y, terwijl 'major' A dat doet bij rech-

Margriet Koedooder: "Maatschappelijk draagvlak voor thuiskopie-vergoeding kalft af."

tenorganisatie Z, zal er sneller versnippering ontstaan en dus zullen de kosten voor het verkrijgen van toestemming voor de gebruiker eerder gaan stijgen. Ons kleine land heeft internationaal gezien een behoorlijk efficiënte organisatie. Voor Nederlanders is het binnen Nederland sneller en efficiënter om zaken te doen met

een Nederlandse organisatie dan in een onoverzichtelijk versnipperd veld."

Ribbert wijst erop dat de Europese Commissie al langer bezig is de territoriale afbakening tussen de collectieve rechtenorganisaties te slechten, maar dat dat langzaam gaat. "Na een consultatieronde kwam de EC in 2005 met een 'soft law' aanbeveling voor het gebruik van muziek via internet. Commissaris Kroes gaat nu gelukkig een stap verder. In Europa zijn op alle terreinen de grenzen verdwenen, behalve waar het gaat om de collectieve rechtenorganisaties. Een ongezone situatie. De tijd zal uitwijzen of marktwerking leidt tot een gunstiger gebruikerstarief. Hetzelfde geldt voor de angst van Buma/Stemra dat straks drie of vier kolossen over blijven. Mogelijk is Buma/Stemra daar wel één van. Het hangt er helemaal vanaf hoe zij zich gaan positioneren in een concurrerende markt. Bovendien is het de vraag of dat erg is."

Ensink ziet de prijsdaling voor de consument voorlopig niet. "De kolossen zullen waarschijnlijk gewoon een eigen schaduwvereniging oprichten, die met betere voorwaarden komt dan de nationale organisaties. Het lijkt mij overigens wel dat die betere voorwaarden ook tot lagere repartitie zullen leiden. Het moet immers uit de lengte of uit de breedte komen." Hij is het eens met de kritiek van Buma/Stemra dat de grote maatschappijen gaan 'cherry picken', waardoor het nationale repertoire in de kleine landen de dupe gaat worden. "Maar Buma/Stemra wordt nu al verweten

een te grote overhead te hebben. En een monopolist wordt op geen enkele manier geprikkeld om zijn bedrijf efficiënt te voeren."

De rechtbank in Den Haag oordeelde onlangs dat het maken van een privékopie uit illegale bron in strijd is met de zogenoemde driestappentoets uit een Europese Auteursrechtlijn uit 2001. Daarin wordt het verbodsrecht van de auteur beperkt als er geen afbreuk wordt gedaan aan de normale exploitatie van werk of ander materiaal en de wettige belangen van de rechthebbenden niet onredelijk worden geschaad. De regeling thuiskopie valt daaronder. De rechtbank motiveert echter niet waarom het toestaan van downloaden uit illegale bron via de thuiskopie in strijd is met die driestappentoets.

4. De uitspraak van de rechtbank die het downloaden en het maken van een privékopie uit illegale bron illegaal verklaart, houdt juridisch geen stand en biedt de rechthebbende geen enkel wettelijk houvast.

Volgens **Koedooder** kent de al drie jaar lopende zaak een andere insteek, maar is het oordeel van de rechter dat een en ander in strijd is met de driestappentoets van de richtlijn, in elk geval naar de geest van deze regeling volkomen juist.

Van Gelderen vindt de uitspraak inhoudelijk tegenstrijdig. "De zaak ging over de vraag of, bij het bepalen van de hoogte van de thuiskopievergoeding, rekening gehouden dient te worden met het downloaden uit illegale bron. De rechtbank oordeelt dat het downloaden uit illegale bron geen thuiskopie is. Het is de vraag of vooral de kleine auteursrechthebbende met deze uitspraak iets opschiet. Wanneer het downloaden uit illegale bron illegaal is en daar dus geen thuiskopievergoeding tegenover staat, dient de rechthebbende zelf op te treden tegen auteursrechtinbreuken en achter zijn eigen vergoeding aan te gaan, al dan niet via organisaties zoals Buma/Stemra. De vraag is of dat te doen is en of het uiteindelijk net zoveel opbrengt als de thuiskopievergoeding."

Alberdingk Thijm onderschrijft de stelling. "De rechtbank zegt enerzijds dat bij het bepalen van de hoogte

Evert van Gelderen: "Wetboek van Entertainmentrecht bestaat niet."

van de thuiskopievergoeding wel degelijk rekening mag worden gehouden met downloaden uit illegale bron. Tegelijkertijd zegt diezelfde rechtbank dat dat downloaden niet is toegestaan.

Het gevolg van deze redenering is dat je thuiskopievergoeding betaalt over kopieerbare cd's voor het downloaden uit illegale bron, wat niet mag van de rechtbank. Ik verwacht dat het Hof Den Haag korte metten zal maken met deze overweging van de rechtbank.

De minister van Justitie heeft herhaaldelijk aangegeven dat het downloaden uit illegale bron is toegestaan op grond van de wettelijke uitzondering die het privé kopiëren toestaat. Ook de rechtbank Haarlem heeft zich daar in een andere rechtszaak bij aangesloten. Er liggen dus twee tegenstrijdige uitspraken van rechtbanken en nu mag het Haagse Hof en eventueel de Hoge Raad de rechtseenheid bewaken."

Keyzer is als advocaat van de SONT (Stichting Onderhandelingen Thuiskopie) benieuwd of de uitspraak overeind blijft, Ribbert twijfelt eveneens zeer en Ensink denkt dat het nog alle kanten op kan gaan: "De driestappentoets lijkt heel auteursvriendelijk, maar is ruim genoeg geformuleerd om uitzonderingen toe te staan. Hier gaat zich nog een vier- of vijfjarige rechterlijke instanties over buigen. Niet te vroeg juichen dus."

Tegenwoordig worden steeds meer films en muziek rechtstreeks op harddiskrecorders, mp3-spelers of USB-sticks gezet zonder tussenkomst van cd(rom)/dvd. De schijffjes zijn in ons land echter belast met een kopieheffing; de hardware (nog) niet, met als argument dat die ook voor andere doeleinden wordt gebruikt dan het opslaan van beschermd materiaal.

"Ik houd niet van doe-het-zelven buiten mijn werkgebieden"

5. Een heffing op hardware zoals mp3-spelers of USB-sticks, bepleit door rechtenorganisaties waaronder NORMA (Stichting Naburige Rechtenorganisatie voor Musici en Acteurs), is juridisch volstrekt onhaalbaar.

Ribbert en Keyzer geven aan dat dit geen juridische maar vooral een politieke keuze is, aangezien andere Europese landen (Frankrijk, Duitsland) wel een heffing kennen. Nederland blijft daar vooralsnog bij achter. Volgens Ensink heeft een geharmoniseerde heffing dan ook de voorkeur boven een ongelijke 'wildgroei' van nationale regelingen. Het duurt alleen veel langer om die te realiseren.

Koedooder ziet niet in waarom het juridisch niet haalbaar zou zijn. "De politiek acht de heffing op harde schijven voorlopig niet mogelijk en een rechter heeft daar nog niet tegenin durven gaan. Aangezien de auteurswet stelt dat rechthebbenden gecompenseerd moeten worden voor kopieën van beschermde werken voor thuisgebruik, denk ik dat de uitslag er in

Radboud Ribbert: "Doorspecialiseren kan riskant zijn."

hoger beroep en/of in een bodemprocedure wel eens heel anders uit zal kunnen zien. Er is wel sprake van verdeeldheid onder de betrokkenen en het maatschappelijk draagvlak voor een thuiskopievergoeding lijkt af te kalven, maar schaf je de thuiskopie af, dan herleeft het verbodsrecht van de auteur. Daar schiet voorlopig niemand iets mee op."

Van Gelderen vindt het "zuur voor de fabrikanten van mp3-spelers en USB-sticks, aangezien consumenten zullen uitwijken naar het buitenland om deze apparaten zonder heffing aan te schaffen."

Alberdingk Thijm is de raadsman van NORMA en

advertentie

The Entertainment Group zoekt:

ARTISTMANAGER (m/v)
BOOKINGSCONSULTANT (m/v)

The Entertainment Group is een fullcircle entertainment bedrijf dat zeer actief is in vele disciplines op het gebied van entertainment. Zo produceert zij o.a. bedrijfsevenementen, concerten en TV programma's, doet boekingen en verzorgt het management voor vele Nederlandse artiesten en personalities waaronder Marco Borsato, Trijntje Oosterhuis, Ilse DeLange, Leco van Zadelhoff, Jeroen van der Boom, Guus Meeuwis, Daphne Deckers en Floortje Dessing. Daarnaast ontwikkelt zij voor het bedrijfsleven crossmediale entertainment concepten.

The Entertainment Group Music zoekt een ervaren Artistmanager en een ervaren Bookingsconsultant voor diverse grote Nederlandse artiesten.

Als fulltime Artistmanager heb je de volgende werkzaamheden:
Je bent verantwoordelijk voor de strategische meerjaren carriëreplanning van de artiest en het Day to Day Management van de artiesten. Je beheert en plant de agenda van de artiest en diens band- & crewleden. Je bent hierin ook verantwoordelijk voor de begroting en de aansturing van de productie. Uiteraard begeleidt je de artiest tijdens optredens en alles wat daarbij komt kijken.

Als fulltime Bookingsconsultant heb je de volgende werkzaamheden:
Je adviseert en verkoopt entertainment aan evenementen- & artiestenburo's, particulieren, overheid, bedrijven en instellingen. Je boekt de artiesten en voert de boekingsgerelateerde administratie uit, zoals het maken van offertes en contracten.

Wij zoeken voor beide functies:

Een pro-actief persoon met minimaal 3 jaar soortgelijke werkervaring met een breed netwerk in de entertainment branche. Commercieel/marketing inzicht en een hoge mate van serviceverlening zijn onontbeerlijk. Vanzelfsprekend heb je geen negen tot vijf mentaliteit.

Wij bieden:

We bieden een topbaan binnen een dynamische, professionele gepassioneerde werkomgeving.

We zijn uitsluitend geïnteresseerd in kandidaten die aan het bovenstaande profiel voldoen. Je kan je brief en cv voorzien van pasfoto mailen naar Lisette van 't Hof onder duidelijke vermelding op welke functie je reageert: lisette.van.t.hof@entertainmentgroup.nl. Voor vragen kan je telefonisch contact opnemen met Lisette van 't Hof: 035-6256000

The Entertainment Group

6. De bepaling dat het auteursrecht tot zeventig jaar na het overlijden van de tekstdichter/componist van kracht blijft, is een absurd lange termijn.

Koedooder vindt de duur van het auteursrecht niet absurd. "Maar in de praktijk kan soms wél sprake zijn van een absurd te noemen financieel resultaat vanwege de uitsluitend voor de muzieksector geldende, specifieke incasso- en repartitiemethodieken. Voor een op zichzelf onbelangrijk bliebjie of riedeltje van een aantal seconden in een commercial of televisieprogramma bijvoor-

Eric Keyzer: "Prijs die recht doet aan de waarde van het advies."

beeld kan de maker heel veel geld vangen, terwijl je je soms kunt afvragen of er wel sprake is van een werk. Tegelijkertijd kan iemand anders zelf ook zo'n onbelangrijk bliebjie of riedeltje maken om de betaling van rechten te vermijden."

Volgens **Ribbert** is het bepalen van de lengte vooral een economische keuze. "De tendens is dat de termijnen worden verlengd. De aankondiging dat de termijn van de naburige rechten bijna wordt verdubbeld, zal bij de platenmaatschappijen en de uitvoerend kunstenaars met opnamen uit de jaren zestig, zoals de Beatles of de Rolling Stones, met gejuich ontvangen zijn. Destijds stelden de Amerikanen de beschermende maatregelen al in om het aflopende recht op Donald Duck en Mickey Mouse voor de eigen industrie veilig te stellen."

Keyzer ziet geen enkele reden tot inkorting. "Waarom zou het erfgoed van auteurs niet ook aan hun nabestaanden gedurende langere, internationaal volstrekt geaccepteerde, tijd revenuen mogen opleveren?"

Alberdingk Thijm is destijds afgestudeerd op dit onderwerp en omarmt de stelling. "Het is terecht dat de auteur en diens eventuele partner moeten kunnen leven van de exploitatie van zijn geesteskinderen. Maar een duur van zeventig jaar na de dood van de auteur is overdreven. Geen softwareprogramma is na twee generaties nog interessant om te kopiëren. Ook zullen de meeste films niet echt levensvatbaar meer zijn. Dat be-

tekent dat die werken niet kunnen worden gebruikt om op basis daarvan ander werk tot stand te doen komen. En het stimuleren van de totstandkoming van beschermd materiaal is nu juist het doel van het auteursrecht. Inkorten dus die beschermingsduur."

Van Gelderen vindt de termijn voor discussie vatbaar. "De nabestaanden van de auteur moeten de vruchten kunnen plukken van de exploitatie van het werk en daarnaast moeten de investeringen die gedaan worden door uitgeverijen, filmmaatschappijen, enz. terugverdiend kunnen worden.

Hoe langer de termijn, hoe commercieel interessanter voor auteursrechthebbers. Vaak profiteren commerciële ondernemingen, zoals muziekuitgeverijen, van de langere termijn. Maar is 70 jaar na de dood van de maker voldoende als compensatie? Of is dat 50 of 25 jaar?"

Ook **Ensink** is van mening dat zolang de werken maar effectief geëxploiteerd kunnen blijven worden, bijvoorbeeld die van collectief beheerde songcatalogi, het probleem geen termijn-, maar voornamelijk een centenkwestie is. "Helaas doet zich nu bij bijvoorbeeld de digitaliseringsprojecten van de bibliotheken de absurde situatie voor, dat een hele interessante generatie boeken (ik geloof tot zelfs eind 19e eeuw) niet gekopieerd wordt uit angst voor auteursrechtclaims. Dat heeft dus tot gevolg dat de betreffende boeken voor de huidige generatie onbekend blijven en dat is eeuwig zonde." ■

advertentie

YEAH RIGHT!

merkrecht
mediarecht
auteursrecht
entertainmentrecht

RIBBERT ADVOCATEN
entertainmentadvocaten

